

Roger Mas i la creativitat darrere els fogons de Ruscallede ?

«Amb la polla i l'ou», el primer senzill del nou disc de Roger Mas, sorgeix d'un reportatge gastronòmic de la revista Enderrock

Roger Mas i Carme Ruscallede | Juan Miguel Morales

Â

Roger Mas va escriure la lletra d'"Amb la polla i l'ou" per a un reportatge sobre gastronomia i creació, elaborat per Joaquim Vilarnau a Enderrock, en què posava en contacte un músic i un cuiner. **Mas** va fer una cançó per a Carme Ruscallede i ella li va dedicar un plat anomenat 'Roger Mas', que visualment era una reproducció del disc *Roger Mas i la Cobla Sant Jordi - Ciutat de Barcelona* (Satélite K, 2012).

Video: https://www.youtube.com/watch?v=Hlq6rtl_2XE

Al final la lletra s'ha convertit en una rumba, a la qual ha canviat el vers final que li dona títol. Explica el cantautor solsoní: "El final que vaig escriure (?de qui s'ha tret el jou') va ser una mena d'autocensura per no dir 'amb la polla i l'ou', que havia estat la meua inspiració original. La Ruscallede és una artistassa i té un punt de genial, i per això la comparo amb la dita de què va ser primer, l'ou o la gallina. Com a cuinera tant és qui va ser primer perquè ella els representa tots dos. La gent pot entendre el que vulgui o somriure, però una polla és una gallina de tota la vida".

Roger Mas recorda que a Solsona, quan algú és un 'calavera' i ja es veu que no es morirà al llit sense dents i peixant-li la sopa, diuen: 'Aquest no morirà de caldo de polla'. "És molt trist que les

paraules perdin el seu sentit...", afegeix. I també cita que Salvador Dalí recitava allò d'?'Una polla xica, pica, tica, pellarica'... "Sempre ho havia sentit i mai no m'havia imaginat res que no fos una gallina [Riu]."

Roger Mas i Carme Rusalleda el 2018 Foto: Juan Miguel Morales

Al reportatge de cuiners amb swing i cantants amb estrella, publicat el setembre del 2016, al capítol "Creativitat, ordre i alegria" dedicat a Carme Rusalleda, cuinera i músic conversaven així:

Carme Rusalleda: Quan fem un menú ens proposem no repetir ni tècnica ni producte, que cap plat s'assembli a un altre. És com les cançons, no pots pensar 'aquesta ja l'he escoltada'. Hi ha d'haver tot un ritme que vagi canviant. Treballem en una cuina-estudi. Ordenem els plats com d'entrada ens sembla més adequat, però a l'execució final sempre s'acaben recol·locant. Teníem molt clar que un plat dedicat a Van Gogh havia de ser un gira-sol. Al principi havíem pensat en un aperitiu, però a mesura que hem anat resolent el menú ens ha quedat més enrere, quan el menjar va prenent cos.

Roger Mas: Fer un disc pot ser un procés similar. Normalment vas fent peces independents i després trobes el fil connectador. Vas descartant cançons i fent-ne altres expressament perquè encaixin. En el cas de l'últim, *Irredempt* (Satélite K, 2015), tenia molt clar què volia fer abans de tenir les cançons. No era un eix temàtic, sinó un disc només de guitarra i veu. Ara gaudeixo treballant en la interpretació, on encara no havia posat mai tanta dedicació.

C.R: No sé quina seria l'equivalència d'un disc de guitarra i veu...Tot a la planxa? Tot bullit? Jo defenso molt els bullits, però per a un menú així caldria un públic molt exquisit que volgués viure una experiència. Com a cuinera ja he fet un camí i em mereixeria un vot de confiança si un dia proposo un menú només de planxa. Si no, ni boja. Però ara em podria permetre un cert esnobisme.

Roger Mas i Carme Rusalleda Foto: Juan Miguel Morales

R.M: Quan et sento parlar torno a tenir la mateixa sensació que el dia que vaig dinar al Sant Pau: una combinació d'ordre, creativitat i alegria. Les tres coses són molt importants. L'ordre també, tot i que no està gaire de moda. Per mi és imprescindible. La creativitat sense ordre no va enlloc. Un fa de contrapès de l'altra; són dues potes d'una mateixa cosa. Sóc molt neguitós i la sensació d'ordre em tranquil·litza. Quan arribo a un lloc on tot està en ordre i polit, em relaxo. I menjar tranquil és molt important.

C.R: Estic molt satisfeta del treball. Expressem el sentiment de la casa, tot i que ens tortura per dins fins al moment de la resposta.

R.M: Això és l'art. No és només una voluntat d'expressar-se sinó d'arribar, d'excel·lir... Hi ha una recerca constant de la bellesa, i això és indiscutiblement art. Penso que els artistes són com mèdiums. La creació no existeix, perquè no es pot crear del no-res. Els artistes el que fan és agafar elements de l'ambient i convertir-los en una altra cosa.

C.R: Hi ha un element que agermana el menjar i la música. Vas pel carrer i, sense proposar-t'ho, se't cola al cap una melodia que pot-ser et trastoca. Amb el menjar també passa, no busques la teva àviap erò una mossegada t'hi porta. La cuina emociona. I a nosaltres, com als músics, ens aplaudeixen al final. Però sempre he pensat que els menjars que s'han d'aplaudir són els de casa. Les llars que tenen la sort que hi ha una persona que cuina amb amor, que fa vestits a mida perquè al que no li agrada el pebrot no n'hi posa mai, i que a sobre quan s'asseuen a taula els critiquen... Els mortals que tenen aquesta sort no només haurien d'aplaudir, haurien de fer cada dia l'onada als cuiners i cuineres de cada casa.

Pots llegir el reportatge complet **aquí**, o al número d'ENDERROCK 253.

LA PEDRA FILOSOFAL

Roger Mas i Raül Bobet (Castell d'Encús) el 2018 Foto: Juan Miguel Morales

Roger Mas també dedica "Des del pont de la ciència", una de les cançons per descobrir del nou àlbum, a l'enòleg Raül Bobet, propietari de les vinyes de Castell d'Encús, al Pallars Jussà, on des de fa vint anys fa vi de manera respectuosa amb la natura. La trobada propiciada per Enderrock i l'emprenedora Sol Roig d'Emovins es va produir la tardor del 2018. "El que m'agrada de Bobet és que té una ceba al cap, una dèria, o com es diu en pallarès, una taleia, perquè ell elabora un vi anomenat Taleia.

M'agraden les persones que s'han imaginat alguna cosa i es passen la vida lluitant per fer-la possible. En Raül ho fa a mig camí entre la ciència i el misteri, perquè és un químic de Sarrià, i quan el coneixes veus un científic que també té una part mística molt interessant. Sense discutir la ciència, de misteri encara ens en queda per parar un tren. Més enllà de la ciència hi ha uns abismes que no s'acaben".

L'elaboració de vins i la construcció de cançons tenen punts en comú. "Quan fas un disc tens marges de maniobra, però si comets un error en una part del procés difícilment el podràs solucionar. En lloc de tapar-lo es pot desmuntar la cançó. L'error perviurà per sempre, encara hi serà quan algú d'aquí a trenta anys escolti el disc...", deia **Mas**. I Bobet confirmava: "Amb els vins passa el mateix, la dificultat és trobar els vèrtexs. M'apassiona el món del risc, perquè si t'equivoques, caus".